

en skarp grænse, der sikrer de store bosætterblokke.

Det er jo en politik, man også i Østjerusalem har gennemført meget konsekvent. Man river simpelt hen palæstinensiske huse ned med en lang række påskud, f.eks. fordi de ikke er opført på behørig vis, men man kan heller ikke få lov til at opføre dem på behørig vis, hvorimod bosættelserne får lov til at brede sig i en jernring rundt omkring den arabiske del af Østjerusalem.

Det står klart, at Israel vil forsøge at fastholde de områder, hvor de ulovlige bosættelser befinder sig, og at tilbagetrækningen fra Gaza kun sker, for at man nu på Vestbredden kan stjæle endnu mere land fra palæstinenserne. I forvejen udgør de besatte områder af Gaza, Vestbredden og Østjerusalem kun 22 pct. af det oprindelige Palæstina, og derfor er det på forhånd, selv hvis man fik det, en uretfærdig løsning, som palæstinenserne dog har accepteret i vidt omfang, set i lyset af det internationale samfunds laden stå til over for Israel.

Vi mener, at regeringen må gøre det klart for Israel, at det er Israel, der må komme med indrømmelser. Palæstinenserne er reelt fængslede og lænkede i deres eget land eller sendt i landflygtighed uden mulighed for at vende hjem.

Palæstinenserne har meget svært ved at give flere indrømmelser, som jeg ser det.

Regeringen klamrer sig til køreplanen for fred, som ikke giver palæstinenserne ledere mange muligheder for at opnå resultater, der kan tilfredsstille befolkningen. Det har vi set med Oslofredsprocessen, og vi har også set, at palæstinenserne faktisk har svært ved at acceptere de resultater, der kommer ud af det, og det er forståeligt nok.

Kl. 12.15

Israel må sættes under pres af det internationale samfund. Regeringen må arbejde for, at EU opsiges sin associationsaftale med Israel, som er med til at skaffe økonomi til Israels undertrykkende militærapparat. Som næste skridt synes jeg også, at Danmark skal arbejde for, at der gennemføres en international boykot af Israel i stil med de tiltag, som faktisk var med til at bringe Sydafrikas apartheidregime til fald.

Formanden:

Tak til hr. Jesper Kiel. Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil ganske kort tage udgangspunkt i det allersidste, der blev sagt af hr. Kiel, for det er jo det beslutningsforslag, vi skal have om lidt, altså at man nu skal lave en international boykot og isolation af Israel. Det ville stort set være det mest tåbelige, man kunne foretage sig. Dermed har jeg sagt, hvad jeg mener om det forslag.

Desuden drejer den her debat sig om, hvordan man får lavet en bæredygtig civil palæstinensisk stat, hvor hr. Jesper Kiel så gjorde hele talen – jeg går ud fra, at hr. Søvnald tager afstand fra det – til en ren antiisraelsk tale, ligesom hans optræden i Folketingssalen i dag her været ganske antiisraelsk. Så han sætter sig uden for dialog, for det er fuldstændig irrelevant med den antiisraelisme, som Enhedslisten lægger for dagen, og som kom frem med det forslag om at isolere Israel. Ja, det skulle da også nok hjælpe på fredsprocessen.

Herefter vil jeg henvende mig til den anden forespørger, som jo normalt er anderledes konstruktiv, nemlig hr. Søvnald, og som jeg er helt sikker på heller ikke er antiisraelsk.

Jeg synes, at hr. Søvnald kom med en ganske udmærket dækkende analyse af bredden i valget: Det var et protestvalg mod korrupsion, og det var et protestvalg mod den sociale tilbagegang. Hamas har jo præcist været kendetegnet ved, at de har bragt mere orden og social fremgang, mens de har arbejdet under vanskelige vilkår. Og valget har selvfølgelig også været en protest mod, at man ikke har fået sin egen stat endnu, og derved altså også en indirekte kritik, retfærdig eller ikke retfærdig, af, at det ikke er lykkedes. Om det så er Israels skyld eller EU's skyld eller USA's skyld, det er jo ikke altid klart for vælgerne.

Så jeg synes, at der er meget rigtigt i analysen, for der er alle de ting i det. Det er også derfor, jeg appellerer til, at man nu lige afventer situationen. For jeg er helt sikker på, at 73 pct. af de palæstinensiske vælgere ikke er for Hamas' program. De er ikke for, at man skal have Israel i havet, for det ved de ikke kan lade sig gøre. De er ikke for en krig, de er for en fred. Men de er også for, at man har et styre uden korrupsion; at midlerne kommer frem til de mennesker, de er tiltænkt; at man ikke har disse væbnede bander, disse kidnappingsgrupper, som har gjort tilværelsen usikker for Gaza, og som også har betydet, at Gaza jo heller ikke har kunnet få disse investeringer og det samarbejde med omverdenen uden for området, fordi man risikerer kidnap-